

Ա Ր Ե Վ Ե Վ Զ Յ Ո Ւ Ն

արդու մը ձայնը, վեմն մը ե-
լած, զայն անվանեց Որդի Մար-
դո. ուրիշ ձայն մը, ամպն մը ելած,
զայն պիտի կոչն Որդի Աստուծոյ:

Ամենաբարձր է Հերմոն լեռը և երեք
կատար ունի՝ ձյունախաղաղ՝ կրակի եղա-
նակին իսկ. Պաղեստինի պինդ բարձր լե-
ռը, ավելի բարձր քան Քաբոյ Հերմոն լեռ-
նեն, կրսի սաղմոսներգուն, կուգա ցողը Սիո-
նի բլուրներուն: Այս լեռան վրա, լեռներուն
ամենաբարձրը Քրիստոսի կյանքին մեջ, որ
իր ճանգրկման ունի բարձունքները—լեռ
փորձության, լեռ երանության, լեռ աշխա-
կերպության, լեռ խաչելության—Հիսուս բո-
լոր լույս եղավ:

Երեք աշակերտներ միայն էին իր հետ.
ան, որ վեմ կկոչվեր և Որոտման որդիները:
Ժաշուր և Մորիկը, ընկերություն՝ հարմար
տեղվույն և վայրկյանին: Կաղոթք միայն,
մեկուտի, բարձրը, անոնցմե և ամենքեն ա-
վելի բարձրը, գուցե ծունկերը ձյունին մեջ:
Ո՞վ չէ տեսած, ձմեռ աստեն, լեռան վրա, որ
ամեն սպիտակություն բաղդատաբար կզառ-
նա նսեմ և գորշ: Դժգույն դեմք մը կթվի
տարօրեն սեցած, լվացված կտավ մը կթվի
աղտոտ, թուղթը գույնն ունի շուր տիղմի:
Այն օրն հակառակը կտեսնվի, ամայի և
ջինջ և երկնամուխ այն բարձունքին վրա:

Հիսուս, մինավորիկ, կաղոթք մեկուտի:
Հանկարծ իր դեմքը փայլեցավ ինչպես արե-
ղակը, և իր զգեստները պայծառացան ինչ-

պես ձյունը, որ կփայլի արևուն մեջ, ջինջ
ինչպես ոչ մեկ նկարիչ կամ ներկիչ պիտի
կրնար ներկել կամ երևակայել: Զյունին
պայծառության վրա պայծառություն մը ա-
վելի հզոր, շողյուն մ'ավելի զորավոր քան
բոլոր ճանչցված պայծառությունները,
կհաղթեր ամեն երկրավոր լույսի:

Պայծառակերպությունը հանդեսն ու
հաղթությունն է լույսին: Մնալով դեռ—այն-
քան քիչ ատենի համար—մարմին և նյութ,
Հիսուս կառնե նյութին ավելի նուրբ, ավելի
թեթև, ավելի հոգեղեն վիճակը: Իր մարմի-
նը, որ կսպասե ազատարարին, կդառնա
լույս արևու, լույս երկնքի, լույս իմացա-
կան և գերբնական. իր հոգին աղոթքին մեջ
գերմարդկայնացած, տեսանելի կըլլա իր
հրաշեկ փայլքով մարմնույն ու կտավին
պատենըն, ինչպես բոց մը, որ կուտե պա-
տերն, ուր փակված էր և զանոնք թափան-
ցիկ կընե:

Քայց լույսն հավասար չէ դեմքին և
զգեստներուն վրա: Դեմքին լույսը արևուն
լույսն է, զգեստինը կնամանի ձյունին պա-
ծառության: Դեմքը՝ հայելի հոգվույն, կրա-
կին գույնն ունի. զգեստները՝ ածանցված և
ծառայական՝ սառի: Վասնզի հոգին արև է,
կրակ է, սեր է. բայց զգեստները, բոլոր
զգեստները, նաև այն ծանր զգեստը, որ
մարմին կկոչվի, անթափանց է, սառուցիկ,
մեռուտ, և չի կրնար փայլիլ, եթե ոչ անդ-
րադարձ լուսով:

